

naar vi paastaa, at Beskyttelsen for vort Haandværk og Storindustri er saa urimelig stor. Man gætter paa det ene og paa det andet fra de forskellige Sider, men noget sikkert have vi ikke at holde os til. Derfor var det i høj Grad ønskeligt, at vi havde Oplysninger i saa Henseende, saa at vi kunde sige: Saadan og saadan forholder det sig. Paa Grundlag deraf kunde man forhandle om Ændringer i Toldlovgivningen, vi ønskede netop at undgaa den Følgen, som vi nu ere udsatte for ved Behandlingen af dette Spørgsmaal. Altsaa den Side af Sagen, som var den vigtigste, og som ogsaa her er bleven fremdragen, ere vi komne til at savne ved den Industristatistik, som foreligger for os. Jeg skal blot nævne, at der foreligger kun Oplysninger fra 3,271 plus 469 Forretninger, medens der er 77,256 Forretninger her i Landet. Altsaa der er tilbage 73,516 Forretninger, om hvilke der slet ingen Oplysninger foreligger. Det er da klart, at de Oplysninger, som vi have faaet, langt fra ere tilfredsstillende, de kunne ikke nær fyldestgøre de Krav, vi have stillet. Hvad er Grunden til, at de Oplysninger, vi have faaet, ere utilfredsstillende? Det er muligt, at Oplysningerne ikke kunde faas. Da Statistikken skulde meddeles for 1897 og Loven blev givet i 1897, er det jo muligt, at Vedkommende, som skulde give Oplysningerne, ikke vare saaledes forberedte, at de vare i Stand til at give dem. Det var saa en Fejl ved selve Loven. Men det kan ogsaa være, at man fra Regeringens Side ikke har ønsket at meddele os disse Oplysninger. Der er noget, som taler for dette, idet de Skemaer, som bleve udsendte til Udfyldning, i saa Henseende langt fra vare tilfredsstillende og langt fra — selv om de bleve nok saa nøjagtig udfyldte — vare i Stand til at tilvejebringe de Oplysninger, vi ønskede. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at dette er i Overensstemmelse med de Ønsker, som findes hos vor Storindustri, idet denne ikke gerne ser, at disse Oplysninger komme til at foreligge. Regeringen har altsaa i denne Henseende været føjelig og lavet Skemaerne saaledes, at disse Oplysninger ikke kunde faas. Skulde jeg tage fejl i saa Henseende, vil jeg ønske, at den højtærede Finansminister vil tage Anledning til at raade Bød paa den Fejl, der da er begaaet, og sørge for, at vi faa en Industristatistik, som er fyldestgørende. Jeg mener, at der ved de Meddelelser, som blive givne, bør tages Hensyn til vor Toldlov paa en saadan Maade, at

det er muligt at udskille Produktionsvirksomhederne her i Landet paa de forskellige Omraader, hvorved man kan blive klar over, hvor stor Beskyttelsen er paa de forskellige Omraader og for de forskellige Produktionsvirksomheder. Det Beløb, som skal til, for at man kan tilvejebringe saadanne Oplysninger, er jo ikke saa betydeligt. Den Lov, som blev givet i 1897, giver Anvisning paa 12,000 Kr. i dette Øjemed, og jeg er overbevist om, at Rigsdagen med Glæde vil gaa med til at ofre endnu 12,000 Kr., dersom vi da kunne faa de Oplysninger, vi i saa Henseende ønske. Hvis jeg altsaa tager fejl, og der ikke har været Mangel paa Vilje til at skaffe os disse Oplysninger, men det er af andre Grunde, at vi ikke have faaet dem, haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil fremkomme med en Udtalelse om, at han vil foranledige, at de i saa Henseende nødvendige Oplysninger blive fremskaffede, saa at vi kunne tage disse Oplysninger med i vor Betragtning af dette vigtige Spørgsmaal. Det kan naturligvis ikke ske nu med det samme, men desværre ser det jo ikke ud til, at vi komme hurtig til Ende med Forhandlingerne om Toldlovsforlaget.

Hammerich: Der er jo ikke saa overordentlig stor Opfordring til at udtale sig videre om den foreliggende Sag og særlig ikke til at komme dybt ind paa det Spørgsmaal, som i Virkeligheden ligger mellem de to Ting, nemlig Spørgsmaalet om Beskyttelse eller Frihandel. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte sig jo, som om vi stode over for en Begravelse, hvad det egentlig var han tænkte sig begravet, fik vi ikke at vide, men det kan jo ikke være andet end en Begravelse af de Forhaabninger, han og andre have næret om, at man skulde naa til en Forstaaelse mellem de to Ting om dette store Spørgsmaal; og jeg vil indrømme, at jeg anser det ogsaa for ret tvivlsomt, at der tilvejebringes en Forstaaelse. Folketinget stiller sig jo i dette Øjeblik, som det bestandig har gjort, og forlanger at vi skulle forandre vor Toldlov i Frihandels-Retning, og uagtet Landstinget derpaa svarer, at det vel for at skaffe Ro og Klarhed for de Erhverv og de Interesser, som det føler sig kaldet til at værne om, ønsker at vise stor Imødekommenhed, men at der dog er Grænser for den Imødekommenhed, det vil vise. Det synes da, som om man her ikke vil gaa til videre Forhandling med Landstinget om